

[Inger Stilling Pedersen]

selvfølgelig på arbejdspladsen, mener man. Det er nok også rigtigt, at det i nogle tilfælde er medvirkende, men skal vi ikke prøve at se nøgternt på det? Så er det ikke så svært at se, at mange kvinder bliver nedslidte, for de må jo arbejde for to. Når dertil kommer, at nattesøvnen måske forstyrres af små børn, er det ikke så mærkeligt, at man kører ned og bliver stresset, og det vil meget let kunne komme til at gå ud over børnene. Jeg er ganske sikker på, at hvis det var mænd, man tilbød det samme: at skulle klare dobbelt arbejde, ville der hurtigt blive lavet om på det.

Vi taler så meget om ligestilling herhjemme, og det betyder i princippet for mange, at man ønsker, at der ikke skal være forskel på kvinders og mænds liv: kvinderne skal være som mændene og leve op til deres normer. Det betyder også, at rollen som husmoder ikke vurderes særlig højt. Mange kvinder, der gerne ville være hjemmearbejdende helt eller delvis, tvinges til udearbejde i et omfang, de ikke ønsker. Samfundet anerkender ikke den hjemmearbejdende; hun eksisterer simpelt hen ikke. Det er den udearbejdende, der tæller. Hvad gør vi for at ændre dette?

Først og fremmest må vi skabe virkelig ligestilling, og det vil sige, at der bliver lige valgmuligheder. Når det gælder arbejdet i hjemmet, må det have en økonomisk værdi, og vælger man at lade den ene ægtefælle arbejde ude og den anden være hjemmearbejdende, må indkomsten kunne deles, som om begge havde tjent pengene. Det er ganske urimeligt, at det ikke kan ske i dag. Det ville ikke alene betyde, at man slap billigt skattemæssigt, men ville også give hende – det er jo ofte hende, men det kunne jo altså også være manden – en fornemmelse af, at hun virkelig tjener penge og kan påberåbe sig det.

Så er der hele spørgsmålet om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ministeren var inde på, og som vi må have gjort noget ved. Jeg mener også, at vi fra samfundets side bør gøre noget for, at det bliver muligt at klare sig med én indtægt. Det betyder f.eks., at man ikke, som vi har en fornemmelse af at man gør nu, når det gælder boligen, kun kan klare den, fordi man regner med to indtægter.

Så er der en anden ting, der er meget væsentlig, og det er, at vi får skabt større mulig-

hed for deltidsarbejde; dette problem er både et arbejdsgiverproblem og et fagforenings-spørgsmål. For mange vil jo gerne bruge deres uddannelse, men er bange for ikke at kunne bruge den, hvis de har været afskåret fra at udnytte den i flere år. Endelig er der jo også behovet for kontakt med andre voksne. Jeg mener, at vi kan slå fast og må konstatere, at det ikke er let at få deltidsarbejde, og at det medfører, at mange mod deres vilje må tage heldagsarbejde.

Kristeligt folkeparti har i folketinget været med til at arbejde for flere deltidsstillinger inden for det offentlige, og vi vil understrege, at deltidsarbejde ikke betyder, at man så skal have understøttelse for resten af arbejdstiden. Man må kunne vælge, hvor mange timer man ønsker at arbejde, og så få betaling for dem. Det betyder selvfølgelig også, at man også, hvis man mister sit deltidsarbejde, må kunne få understøttelse for den tid, man ellers skulle have arbejdet. Men alt det er noget, som jo skal afgøres ved forhandlinger.

Det er navnlig, mens børnene er helt små, at der er størst behov for, at en af forældrene kan være hjemme hele dagen. Der synes at være en stigende forståelse af dette, så man skulle tro, det efterhånden måtte være politisk muligt at få gennemført ting, der muliggør dette, f. eks. har vi jo den længere barselorlov, som jeg tror der kan blive flertal for, og der er mange andre ting. Vi vil gerne understrege, at vi ikke ønsker, der skal være tale om tvang, men om tilbud.

Kristeligt folkeparti har også foreslået, at vi snarest forhøjer børnetilskuddet, og vi mener, det må dække de tre første årgange foreløbig. Det kan f. eks. være 1.000 kr. om måneden. Vi forudsætter stadig, at der ikke anvendes dagpleje- eller institutionsplads. Når det gælder børnehaverbørnene, mener vi derimod, det er væsentligt, at vi får sikret nogle halvdagsbørnehaver; dette sammen med deltidsarbejde kan være en god kombination for begge parter. Vi tror også, det er nødvendigt, at vi får set på institutionerne, og at pengene i højere grad kommer til at følge børnene, sådan at forældrene får reelle valgmuligheder.

Nu sagde ministeren noget om, at institutionerne i dag ikke bare var der, for at børnene kunne blive passet. Nej, men de fungerer jo sådan: man kan bare tænke på den dis-